

Hvad er de 3 gange 500 mio. kr. så blevet brugt til? Er fru Pia Kristensen ikke spor optaget af, hvor pengene er gået hen? Fru Pia Kristensen giver mig næsten selv svaret. De er gået til administration og bureaukrati, og de er ikke kommet de ældre til gode.

Mit sidste spørgsmål er: Skal det så blive bedre, når vi skal revidere loven til efteråret? Vil fru Pia Kristensen være med til at fremrykke den revision, så vi kan få noget kød og blod ind i den lovgivning?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er da rigtigt nok. Med hensyn til de 500 mio. kr. ved fru Grete Schødt's godt, at jeg bl.a. har udtalt, at vi ærgrer os over, at pengene måske ikke er gået direkte til de ældre.

Jeg har mange eksempler fra vore egne byrådsmedlemmer, som har ringet og sagt: Vi har fået 3 mio. kr. Der er blevet brugt 2 mio. kr. på de ældre. Den sidste million er gået direkte i kommunekassen. Jeg har masser af eksempler på det. Det er vi selvfølgelig ikke tilfredse med, for når der bliver afsat 500 mio. kr., skal de jo også bruges på det her område. Så selvfølgelig er jeg bekymret over det.

Med hensyn til om det er en fiasko: Jeg synes ikke, det er en fiasko. Det er en ny lov, og den skal først virke. Som jeg sagde før, er det ikke alle kommuner, der har meddelt deres hjemmehjælpsmodtagere, at de faktisk har et frit valg. Det skal vi have gang i, og så kan vi se, hvordan det kommer til at gå.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Den næste ordfører er hr. Mogens Lønborg.

Kl. 14.50

Mogens Lønborg (KF):

Det lovforslag, som vi behandler her i dag, er kort fortalt udtryk for sund fornuft. Der er tale om en lov, som blev gennemført for mindre end halvandet år siden; en lov, som indebar, at man gik ind på et helt nyt område, hvor man gav de ældre mulighed for at vælge, hvor man brød det kommunale monopol. Det er klart, at et så nyt område nødvendigvis må indebære, at der vil være ting, der skal justeres. Det er lige præcis det, som det her lovforslag er et udtryk for.

Det er ikke kun de ældre, som har fået en valgfrihed, det er også kommunerne. For i loven, som den blev gennemført, er der en mulig-

hed for, at kommunerne kan vælge mellem to modeller: en godkendelsesmodel og en udbudsmodel.

Godkendelsesmodellen har der faktisk ikke været nogen problemer med. Men det har vist sig i en lang række tilfælde, at en lang række kommuner ikke reelt har kunnet anvende udbudsmodellen, fordi der er nogle barrierer. Det er lige præcis de ting, der nu skal fjernes med det lovforslag, som ligger her.

På madserviceområdet har det i mange kommuner vist sig at være umuligt at finde fem leverandører; hvilket er lovens krav, og derfor er det sund fornuft, at man slækker på det krav og siger, at som et minimumskrav skal mindst to kontrakter indgås.

Så vil nogle spørge: Er det så ikke udtryk for, at man får mindre konkurrence? Nej, det er det ikke, og igen, det er kommunen, der må vælge. Er der fem leverandører, der er dygtige, og som kommer med nogle gode priser, er der jo ikke noget i vejen for, at man kan lave fem kontrakter. Men hvis der kun er tre, som er interesserede, vil den nuværende lov umuliggøre, at man kan anvende udbudsmodellen. Så det er sund fornuft.

To andre barrierer bliver fjernet. Det har været et problem med en 2-års-regel for kontraktperioden. Det er meget kort tid for en virksomhed at skulle operere i og ikke vide, om den kan få en genforhandling. Derfor er den barriere fjernet. Tilsvarende er den barriere, der gik på, at hvis man tilbød noget med personlig pleje, skulle man også kunne tilbyde det på plejehjem, fjernet.

Når disse barrierer er fjernet, er der ingen tvivl om, at udbudsmodellen vil få en reel chance. Kommunerne får et reelt valgt mellem de to modeller.

Jeg vil godt sige lidt om hele ordningens succeskriterier, som har været bragt frem her i debatten. Nu er det jo ikke sådan, at ordningens succes alene skal måles på, hvor mange ældre der rent faktisk fravælger den kommunale hjemmepleje til fordel for en privat. Det kan ikke være et succeskriterium alene. Man må da sandelig håbe, og det er jo også tilfældet, at mange ældre heldigvis er tilfredse med den hjemmepleje, som de har fået igennem årene.

En anden ting, man også skal betænke, er, at når vi netop taler om ældre, er det ikke lige præcis en gruppe, som sådan lider af zapperkulturen, hvor man skifter fra den ene dag til den anden. Specielt når det gælder noget med at kom-